

LIMBAJUL

Limbajul reprezintă funcția utilizată cel mai frecvent de către oameni în activitatea de comunicare, activitate prin intermediul căreia ei schimbă în mod continuu informații cu privire la mediul extern.

Pentru a înțelege adecvat fenomenul limbajului, trebuie definiți corect câțiva termeni:

- **comunicarea** reprezintă procesul de emiteră de informații de la un emițător către un receptor;
- **limba** este suportul comunicării; ea reprezintă un sistem de semne și de reguli logico-gramaticale elaborat social-istoric, care servește ca instrument de codificare și transmitere a informației în procesul real al comunicării;
- **limbajul** este un ansamblu de elemente cu valoare de designare, care servesc ca instrument de codificare și transmisie a informației în cadrul unui grup și al unei situații particulare.

Putem identifica două forme majore de limbaj: limbajul verbal (specific omului) și limbajul non-verbal (în cadrul căruia există elemente specific umane și tipuri de limbaj specific umane: limbajul muzical, limbajul pictural, limbajul coregrafic etc.)

În procesul schimbului de informații dintre un emițător și un receptor se constituie sistemul de comunicare, alcătuit din câteva elemente:

- emițătorul care are rolul de a produce și transmite mesaje;
- receptorul sau destinatarul (cel care recepționează mesajul);
- canalul (mediul prin care este transmis mesajul);
- semnalul (entitate fizică ce are rolul de a materializa mesajul);
- codul (regula comună de producere și recepționare a mesajului).

Există câteva funcții fundamentale ale limbajului:

- **funcția de comunicare** prin intermediul căreia se asigură schimbul continuu de informații între oameni;
- **funcția de cunoaștere** prin intermediul căreia este produsă și stocată cunoașterea;
- **funcția expresivă** care constă în facilitarea exteriorizării și transmiterii unor trăiri subiective complexe;
- **funcția ludică** cu un rol fundamental în activitățile distractive și relaxante;
- **funcția de reglare** care constă în sesizarea și depășirea unor stări de dezechilibru psiho-somatic.

Limbajul verbal dispune de câteva forme fundamentale: limbaj extern și limbaj intern.

La rândul lui, limbajul extern se împarte în limbaj oral și limbaj scris. Limbajul extern este singurul utilizat în comunicarea efectivă dintre indivizi. Limbajul intern este rezultatul interiorizării și consolidării schemelor funcționale ale limbajului extern. Limbajul oral este modul natural și primordial de realizare a limbajului verbal. El este instrumentul principal în comunicarea cotidiană dintre oameni. Limbajul scris apare și se dezvoltă mai târziu în ontogeneză, fiind mult mai pretențios din punct de vedere al comunicării optime. Limbajul intern se dezvoltă în strânsă legătură cu

dezvoltarea operațiilor și formelor gândirii. Limbajul intern este principalul schelet și suport al activității mintale întrucât nu există gânduri necodificate verbal.

Limbajul verbal este indispensabil desfășurării activității psihice umane. Nu există nici un proces psihic care să nu depindă de limbajul verbal. Limbajul configurează și orientează întreaga noastră activitate psihică.